

Przygotowanie kuźnicy:

1. Wybór tematu kuźnicy (temat powinien być o fundamentalnych kwestiach np. uczciwość, czystość, wiara, męstwo - do skonsultowania z komendą hufca)
2. Znalezienie kompetentnej osoby do poprowadzenia kuźnicy (ekspert albo ktoś kto zna się na wybranej dziedzinie, np. uczciwość-przewodniczący okręgu; wiara-ksiądz; odwaga-misjonarz)
3. Zarezerwowanie katakumb za pośrednictwem ks. Marka Różyckiego (516-369-905)
Z założenia pierwszy poniedziałek miesiąca, godzina 20:00
4. Wysłanie zaproszeń (Jerzy ma projekt zaproszenia - RVSP 3 dni przed)
[lista osób z adresami](#) - **NALEŻY ZAKTUALIZOWAĆ**
najlepiej pocztą, jeśli nie będzie kasy to mailem, tak aby zaproszenia znalazły się u wszystkich NAJPOŹNIEJ tydzień przed kuźnicą (dla pewności można wysłać maila 5 dni przed)
5. Załatwienie osoby która zagra na gitarze (gramy podniosłe piosenki, najlepiej pasujące do tematu, żadnego *wędrowca* czy *bagna*)
6. Załatwienie kuźnicowych artefaktów:
 - a. Świecznik+świece+podkładka(min. 40x40cm albo arkusz A2)
 - b. podkowa+młotek
 - c. sztandar+ew. stojak

Przygotowanie sali:

1. Ułożenie kręgu z krzeseł - dokładnie tyle krzeseł ile będzie osób
2. Świecznik na podkładce do środka kręgu - nie stawiamy go na dywanie!
3. Rozłożenie sztandaru w widocznym miejscu
4. Kurtki wieszamy na wieszaku
5. Położenie zapalek przy świeczniku

Przeprowadzenie kuźnicy¹:

1. Hufcowy **proponuje** temat
2. Wyznaczony przez hufcowego prowadzący **opracowuje** temat, tak aby już w zaproszeniu zawrzeć gotową tezę, która będzie przedmiotem dyskusji.
Zaproszeni dostają też wcześniej listę materiałów, z którymi powinni się zapoznać. Mogą to być artykuły, książki, filmy, dokumenty kościelne, itd.
Prowadzący może też z szerszej listy wybrać obowiązkowy materiał do zapoznania, stanowiący bazę. Wówczas należy zaznaczyć, że np. przeczytanie danego artykułu stanowi "bilet wstępu" na kuźnicę.
3. Kuźnicę **rozpoczynamy** obrzędowo i po krótkim wprowadzeniu do tematu przechodzimy do właściwej dyskusji. Zasady są proste: Prowadzący czyta tezę, a uczestnicy powinni wyrazić **SWOJĄ OPINIĘ**. Co ważne, każdy, kto zabiera głos może odnieść się jedynie do postawionej tezy – **NIE WOLNO KOMENTOWAĆ** tego, co powiedział poprzednik.
Każdą wypowiedź uczestnik kończy zwrotem: dlatego właśnie jestem.. (za, przeciw, niezdecydowany) po czym zajmuje miejsce po stronie prawej, lewej lub po środku (patrząc w kierunku sztandaru).
Po każdej wypowiedzi prowadzący uderza młotkiem w podkowę wydobywając metaliczny dźwięk - symboliczne stwierdzenie, że słowo padło, zostało wypowiedziane, koniec.

¹ Na podstawie: <http://www.harcerskie.com/kuznica-co-i-jak/>

4. Dlaczego taka **forma**?

Po pierwsze uczy harcerzy zabierania głosu na forum. Bardzo często młodzi ludzie boją się publicznych wystąpień. Często kadra stosuje podobny schemat podczas wieczornych ognisk obozowych, każąc każdemu z osobna podsumować miniony dzień. Wówczas jest jednak o wiele łatwiej, gdyż wystarczy powiedzieć: „było fajnie, bo lubię górskie wędrówki więc dziś mi się podobało na szlaku”. W ramach kuźnicy trzeba natomiast odnieść się do poważniejszych kwestii. Umiejętność swobodnej rozmowy, wyrażania swoich poglądów i argumentacji niejednokrotnie przydają się harcerzom w dorosłym życiu. Podczas egzaminów, rozmowy kwalifikacyjnej czy spotkań różnego typu. Świadomy drużynowy powinien więc uczyć druhny i druhów pokonywać stres związany z wypowiedziami przed szeroką publicznością.

Poza tym kuźnica nie pozwala na komentowanie wypowiedzi innych uczestników. Ludzie nierzadko nie chcą zabierać głosu publicznie ze względu na obawę krytyki. W tej formie każdy może powiedzieć co myśli i nikt nie będzie się z nim spierał.

Warto także pamiętać, że w czasach internetu i globalnej wioski każdy może zabrać głos w dowolnej sprawie, nierzadko pozostając anonimowym. Wielu młodym ludziom taka forma bardzo odpowiada. W drużynie czy na hufcowej imprezie nie ma natomiast miejsca na anonimowość. Wypowiadając swoje zdanie harcerze dzielą się z innymi swoimi prywatnymi opiniami. Warto pokazać młodym ludziom, że należy mieć nie tylko swoje zdanie, ale także popierać je własną osobą – imieniem, nazwiskiem, twarzą.

Zamknięcie sali:

1. Zgaszenie świecznika uważając na wosk
2. Zabranie świecznika i innych artefaktów
3. Odłożenie krzeseł do pierwotnego układu
4. Zgaszenie wszystkich świateł

Po kuźnicy:

1. Spisanie wniosków w tym dokumencie poniżej (minimum jeden plus i jeden minus)
2. Zaznaczenie na [lista osób z adresami](#) kto był "1", a kto nie był "0"

Wnioski po ostatniej Kuźnicy:

- + Fajnie wyszło z miejscem, dobrze przeprowadzona dyskusja
- + Mega plus za frekwencję
- + Super miejsce

- Trochę za mało podniosłe przez Żarty, policja wtargnęła w trakcie
- Uczestnicy nie znali tematu - nie mogli się przygotować - wniosek jak w instrukcji powyżej

Wnioski po II Kuźnicy:

- + Prowadzący nie będący harcerzem przedstawił temat ze swojej perspektywy co dało pole do dyskusji wszystkim
- + Dyskusja mimo ciszy między kolejnymi osobami była dość żywa i każdy się wypowiedział

- Dość mała frekwencja
- Brak podanego wcześniej tematu czy źródeł więc nie można było się merytorycznie przygotować do dyskusji

Wnioski po III Kuźnicy:

- + Prowadzący nie będący harcerzem przygotował kilka mocnych argumentów strony przeciwnej, co podniosło poziom dyskusji
 - + Wymiana zdań była dość żywa
 - + wcześniej podano temat, była możliwość przygotowania się
-
- Trochę za mało czasu, temat miał potencjał do dalszej dyskusji
 - Nie każdy się przygotował, co zaniżało poziom dyskusji

Wnioski po Kuźnicy 4 marzec 2019:

- + bardzo ciekawy gość dość nietypowy jak na Kuźnicę
 - + temat ciekawy mogący ewoluować (Mama chętna do udziału kolejnego)
-
- prowadząca niebędąca harcerzem nie do końca potrafiła wywołać dyskusję (tak aby harcerze młodszego wieku mogli wziąć w niej udział)
 - niska frekwencja